

บทที่ 5

บทสรุป

1. ชั้นส่วนที่เหมาะสมต่อการใช้เป็นชั้นส่วนเริ่มต้นในการเพิ่มจำนวนดักก้วยหินคือ ส่วนตาชอคและตาข้าง เนื่องจากใช้ระยะเวลาในการพัฒนาเป็นดักน้อยกว่าส่วนปลี
2. การวางเลี้ยงลักษณะต่างๆ มีอิทธิพลต่อการเพิ่มจำนวนดักก้วยหิน โดยวางเลี้ยงในแนว ตะแคงส่วนที่ผ่าให้สัมผัสกับอาหารจะให้ผลดีที่สุด
3. อาหารที่สามารถชักนำดักก้วยหินได้จำนวนมากที่สุดสำหรับการศึกษารั้งนี้ คือ อาหารแข็งสูตร MS ที่มี BA 44 ไมโคร โมลาร์
4. การชักนำรากของดักก้วยหินสามารถทำได้โดยเลี้ยงด้วยอาหารแข็งสูตร MS ที่ไม่มีสารควบคุมการเจริญเติบโต และใช้เวลาในการปรับสภาพประมาณ 3 สัปดาห์ จะได้ดักก้วยหินที่มีความแข็งแรงเมื่อปลุกลงแปลง
5. สภาพที่เหมาะสมสำหรับเก็บรักษาดักก้วยหินเป็นเวลา 6 เดือน คือการเก็บชอคก้วยหินบนสำลิตที่มีน้ำกลั่นหรือสารละลายน้ำตาลซูโครสความเข้มข้น 1 เปอร์เซ็นต์ (น้ำหนักต่อปริมาตร) ที่อุณหภูมิ 25 องศาเซลเซียส ให้แสง 16 ชั่วโมงต่อวัน โดยมีอัตราการรอดชีวิตเท่ากับ 25 เปอร์เซ็นต์
6. เมล็ดเทียมที่หุ้มด้วยไซเลียมอัลจินตความเข้มข้น 3 เปอร์เซ็นต์ (น้ำหนักต่อปริมาตร) ที่เตรียมด้วยอาหารเหลวสูตร MS เหมาะสำหรับการผลิตเมล็ดเทียมของดักก้วยหิน
7. การเก็บเมล็ดเทียมบนสำลิตที่ให้ความชื้นด้วยอาหารเหลวสูตร ¼MS ที่สถานะอุณหภูมิ 25 องศาเซลเซียส ในที่มืด มีอัตราการเกิดดักลดลง เมื่อระยะเวลาในการเก็บเพิ่มขึ้น แต่มีความสะดวกและประหยัดในกรณีที่ต้องมีการขนส่งหรือแลกเปลี่ยนชั้นส่วนพืช
8. สภาพการเก็บเมล็ดเทียมของดักก้วยหินไม่ว่าในที่มืดหรือที่มีแสง ไม่มีอิทธิพลต่ออัตราการงอกของเมล็ดเทียม เมื่อเก็บเป็นเวลา 15 วัน บนสำลิตที่ให้ความชื้นด้วยอาหารเหลวสูตร ¼MS ที่สถานะอุณหภูมิ 25 องศาเซลเซียส
9. การแช่ชั้นส่วนปลายชอคดักก้วยหินในกรดแอบซิซซิกความเข้มข้น 0.5 มิลลิกรัมต่อลิตร เป็นเวลา 20 นาที ก่อนนำมาผลิตเป็นเมล็ดเทียม มีผลทำให้อัตราการงอกของเมล็ดเทียมลดลง
10. วัสดุชักนำให้เกิดดักที่เหมาะสมสำหรับเมล็ดเทียมของดักก้วยหินคือ อาหารแข็งสูตร MS ที่มี BA 44 ไมโคร โมลาร์